

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et S. Michaelis & sancti Epiphaniij Praepositis Papiensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sa procederent, sedem apostolicam appellavit. Sapedito autem Phil. exhibente illum per quem literas impetravit, & firmiter promittente quod eas veras esse probaret, memoratus R. ab eisdem iudicibus requisitus ut aliquam notam exprimeret falsitatis, propter quam falsas esse literas proponebat, nihil aliud specificare voluit, nisi quod eas falsas dixit, & asseruit à Cancellaria nostra nullatenus emanasse. Supradicti verò iudices ab ipso R. juratoria cautione recepta quod accusationem falsitatis prosequeretur, sicut superius est expressum, sequentem diem post Dominicam qua cantatur *Lætare Hierusalem* proximò præteritam, ad prosequendum coram nobis appellationem interpositam utriusque parti terminum præfixerunt. Ceterum præfatus Robertus in termino prætaxato ad præsentiam nostram accedens, super falsitate literarum ac processu negotij veritate suppressa (ut dicitur) à nobis ad prædictos iudices literas impetravit, & nihil prorsus de falsitatis accusatione proponens, à sede apostolica furtivè recessit. Verùm nos literas ipsas, quæ redargutæ fuerant falsitatis, diligentius intuentes, nullum in eis signum falsitatis vel suspitionis invenimus, nisi paucarum literarum rasuras, quæ nequaquam sapientis animum in dubitationem vertere debuerunt. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus inquiratis super his diligentius veritatem, & si vobis confiterit iamdictas literas à nobis fuisse veritate tacita impetratas, & sapedito Robertum sese obligasse sub periculo causæ quod priores literas falsas esse probaret, cum inter ipsum & adversarium suum quæstio personalis agatur, & quilibet abrenuntiandi juri suo liberam habeat facultatem, ipsi Roberto super prædicta Ecclesia silentium imponatis, alioquin partibus convocatis audiatis causam, & appellatione remota sine debito terminetis. Datum Laterani XIII. Kal. Novembris.

EPISCOPO ET S. MICHAELIS
& sancti Epiphaniij Præpositis
Papiensibus.

Epif. 405.
Vi de Canonico-
corem bonis,
numero, & de
B. collatione
inquirant.

Accedentibus olim ad præsentiam nostram dilectis filiis Carnelo & Bernardo Canonico & syndico sancti Iuventij Papien. dilectum filium nostrum

G. tituli sanctæ Mariæ trans Tyberim Presbyterum Cardinalem concessimus auditorem: coram quo fuit ex ipsius Carneli parte propositum, quod cum olim Canonici sancti Iuventij Papien. bonæ memoriæ Celestini Papæ prædecessoris nostri mandatum ipsis pro ejus receptione ac præbendæ assignatione porrectum nolissent humiliter adimplere, nec bonæ memoriæ L. quondam Papien. Episcopus, qui super hoc literas ab eodem prædecessore nostro receperat, mandatum fuisset apostolicum executus, ipse ac prædictus Bernar. propter hoc ad sedem apostolicam accedentes, coram dilecto filio Hugone tituli sancti Martini Presbytero Cardinale, auditore sibi concessò, aliquandiu litigarunt: qui ad falsam ipsius B. suggestionem, qui prædictam Ecclesiam tam paupertate reddituum quam fratrum asserebat numerositate gravari, ab instantia mandati apostolici & executionis absolvit. Ceterum Clerici ejusdem Ecclesiæ absolutionis non expectato rescripto, sex in Canonicos elegerunt; tribus eorum integra beneficia, reliquis verò tribus aliquid nomine beneficij annis singulis conferentes. Cum autem ad audientiam nostram id fuisset eodem Carnelo referente delatum, intelligentes ipso facto prædictam absolutionem fuisse per falsam suggestionem obtentam, cum non esset verisimile dictam Ecclesiam paupertate gravari, ad quam ipsi vix absolutione per surreptionem obtenta,* ob reverentiam beati Petri & nostram prædictum Carnelum in Canonicum & fratrem reciperent, & ei stallum in choro & locum in Capitulo & beneficium sicut uni ex aliis canonicis assignarent. Dilectis etiam filiis nostris M. Subdiacono nostro Præposito Canonice Gualteri, Martino, Opizoni, Astario magistris Canonicis sancti Michaelis de Papia majoris præcipiendo mandavimus ut inquirerent de præmissis diligentius veritatem, & si rem cognoscere taliter se habere, Canonicos memoratos ad recipiendum eundem Carnelum & beneficium assignandum, sub lato appellationis obstaculo, ecclesiastica districtione compellere non tardarent; quoslibet qui mandato apostolico se ducerent opponendos eadem districtione severius compescentes. Veruntamen (sicut ex literis eorum accepimus) cum partes ad suam præsentiam convo-

Vide suprâ epif.
116.

*Heic nonnulla
desse videntur.

castent, & dictus B. ejusdem Ecclesie syndicus se ad receptionem ipsius C. diceret non teneri, qui rescriptum obtinuerat ab apostolica sede per mendacia precum; iidem executores auditis quae fuerunt hinc inde proposita, & rationibus & allegationibus partium diligenter inspectis, de prudentum consilio per sententiam praedictis Canonicis praeceperunt ut memoratum C. in fratrem & Canonicum reciperent, & usque ad octavas Apostolorum proximo termino futuras, sicut uni ex aliis Canonicis beneficium assignarent; Canonicos ipsos, tam receptos, quam electos, si eorum sententiae non parerent, ex tunc auctoritate apostolica suspendentes. Verum dictus B. syndicus Ecclesiae supradictae respondit quod cum coram praedictis iudicibus constitutus in libello causam petitionis exprimi postulasset, & allegasset quod minor sine curatore postulare non posset, & ipsi causam petitionis libello exprimendam non esse & minorem posse sine curatore petere respondissent, ad sedem apostolicam appellavit. Sed iudices ipsi nec eorum voluerunt appellationi deferre, nec de indignitate ipsius Carneli, quam se asserit probaturum, cognoscere, dicentes quod causa criminalis sibi non fuerat ab apostolica sede commissa. Asseruit etiam idem B. coram iudicibus memoratis quod idem C. falsitatem suggesserat, & tacuerat veritatem; cum eos onus paupertatis falso allegasse dixisset, quod & tunc & modo verè poterat allegari, cum sufficienter esset probatum per testes eandem Ecclesiam tunc ex. & amplius, nunc verò cxxxv. librarum debito praegravari: quam etiam ex indulgentia bonae memoriae L. Papae praedecessoris nostri eidem Ecclesiae super senario Canonicorum numero servando concessa, fratrum numerositate gravari petebat, cum tunc temporis septem ibi essent Canonici constituti. Tacuerat etiam idem C. quod propter indignitatem suam, & quia major pars Canonicorum in eadem Ecclesia per sedem apostolicam instituta fuisset, & quod pro duobus eodem anno idem praedecessor noster suas eis curasset literas destinare, ab impetitione ipsius fuerant absoluti. In aliis etiam se a praedictis iudicibus asseruit fuisse contra justitiam gravatum. Cum autem dictus Cardinalis quae coram eo pro-

posita fuerunt nobis fideliter retulisset, intelligentes quod cui principale committitur, totum etiam delegatur sine quo iudicium exerceri non potest, causam ipsam vestro duximus examini committendam; discretioni vestrae per apostolica scripta mandantes quatenus ceteris exceptionibus ex Canonicorum parte propositis omnino cessantibus, si infra sex menses post harum receptionem literarum probare poterint eundem C. criminiosum esse vel alias indignum ad praedictum beneficium obtinendum, cum ecclesiastica beneficia non sint indignis concedenda personis, ipsi Carnelo super eadem Ecclesia silentium imponatis. Alioquin omni contradictione & appellatione cessante, ipsum in ea faciat admitti, & tractari caritate fraterna, & beneficium ei sicut uni ex aliis Canonicis assignari. Volumus autem ut a praedictis Canonicis sufficienti prius cautione recepta quod debeant parere iustitiae coram vobis, interdictum appellatione postposita relaxetis. Si verò latae sententiae parere noluerint, eos per excommunicationis sententiam compellatis. Datum Laterani VI. Kalend. Novembris.

*EBREDVNENSI, ARELATENSI,
& Aqnen. Archiepiscopis, & suffraganeis
eorum.*

SI ad excitandos fidelium populos ad subventionem orientalis provinciae, in qua Dominus Rex noster ante seculum salutem humani generis dignatus est operari, terrae ipsius miseriam saepius deploramus, si nuncios multiplicamus & literas, si mandata monitis & mandatis monita frequentius conculcamus, id agimus quod tenemur, volentes ei cuius vicem in terris gerimus exulanti per Ecclesiae filios subveniri, & fideles Ecclesiae ad subsidium Hierosolymitanae provinciae invitare verbo pariter & exemplo. Quis enim audiens salutis auctorem quasi captivum ab impiis detineri, se pro liberatione ipsius, si necesse fuerit, non ingerat etiam captioni? Quis pro eo non abneget semetipsum, qui pro nobis semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominis factus, & habitus ut homo? Quis non tollat crucem suam, & sequatur eum qui pro nobis crucis non dubitavit subire discrimen, factus obediens usque ad mortem,

*Epist. 106.
Vt in Concilio
Provinciali ob-
stinate de ac-
quirendo sub-
sidio ad bellum
sacrum contra
Saracenos.*